

AI ĐEM NƯỚC MẮT VÀO THU

Mỗi độ thu về nơi xứ người
Thì lòng lữ khách lại chơi vơi
Nhìn rừng lá biếc đầy hương sắc
Lại nhớ quê xưa, lại ngậm ngùi!

Thu ở quê tôi lá cũng vàng
Mây thu lụa bạch, nắng hào quang
Lá sen ai nhuộm màu trắng sữa
Mà để hương bay nức địa đàn?

Thuở ấy đời vui chẳng hận thù
Lòng trong như thể nắng đầu thu
Sương khuya có lạc, rơi trên tóc
Cũng vọng thầm lên những diễm từ

Thuở ấy, khi thu má chớm hồng
Khi môi màu mật, mắt màu nhung
Là khi người đến và tôi đã
Tôi đã yêu người rất thủy chung!

Tình đã thắm hoa, đã tuyệt vời
Cho đời tắm tặc thật xinh đôi
Cho ta, hai trái tim đồng cảm
Ước cuộc trăm năm đến mãi đời

Nhưng đời tàn nhẫn quá, từ khi
Trăm nhánh sông chia chẳng hẹn về
Tôi khóc cho mình, cho vận nước
Tháng Tư nào tan tác phân ly

Từ đây Thu buồn bởi mất nhau
Ai đem ly biệt đến tinh cầu
Ai đem nước mắt vào thu để
Thu đến, hồn thu cũng đón đau ...

Song Châu Diễm Ngọc Nhân

www.vietnamvanhien.org